

Številka: 0610-12/90-24

Z a p i s n i k

24. seje Komisije Skupščine Republike Slovenije za ustavna vprašanja, ki je bila v ponedeljek 11.marca 1991, s pričetkom ob 10.00 uri v salonu, v poslopiju Skupščine Republike Slovenije.

Prisotni: predsednik dr.France Bučar, podpredsednika Miran Potrč in Vitodrag Fukl;

Sejo je vodil predsednik komisije dr.France Bučar in v nadaljevanju podpredsednik Miran Potrč.

Prisotni

člani: Ivan Bizjak, Ludvik Gumilar, Franco Juri, Darja Lavtižar-Bebler, Andrej Magajna, Tone Peršak, Vilijem Sekereš, Danijel Starman, Zdravko Zabukovec, dr.Franc Zagožen, Zvone Zagar;

Odsotni: Tone Anderlič, Roberto Battelli, Danilo Bašič, Ciril Kolešnik, Boštjan Kovačič, Mojmir Ocvirk, dr.Rajko Pirnat, dr.Ciril Ribičič, Primož Rode, dr.Leo Šešerko, dr.Ludvik Toplak;

Drugi

prisotni: Miro Cerar, Stefka Kučan, Lojze Janko, dr.Janez Šmidovnik, Ivan Oman, Ciril Zlobec, Miha Ribarič, Jože Olup, Stane Vlaj, Jožica Velišček;

Prisotni člani

strokovne skupine: dr.Peter Jambrek, mag.Tone Jeršovšek, dr.Franci Grad;

Sprejet je bil naslednji

d n e v n i r e d :

1. Obravnava poročil strokovnih skupin Komisije za obravnavo pripomb iz javne razprave o osnutku nove ustave in za oblikovanje delovnega besedila predloga ustave Republike Slovenije:
  - a) poročilo strokovne skupine za lokalno in drugo samoupravo (poglavje V),
  - b) če bo obravnava poročila pod a) zaključena, se na dnevni red uvrsti tudi poročilo strokovne skupine za upravo, vojsko, sodstvo, javno tožilstvo, odvetništvo in notariat (del poglavja IV).

* * *

Gradiva so člani komisije prejeli s sklicem 22.seja Komisije.

* * *

Razprava na seji komisije je razvidna iz neredigiranega in neavtoriziranega magnetogramskega zapisa te seje, ter iz posebnega povzetka z naslovom "Pripombe članov ustavne komisije k členom o lokalni samoupravi", z dne 22.3.1991, ki je sestavni del tega zapisnika.

Ad 1)

I.

Komisija je obravnavala poročilo o opravljenem delu skupine za lokalno in drugo samoupravo. Razprave o predlaganih členih Ustave Republike Slovenije, ki jih je predlagala skupina, ustavna komisija še ni zaključila.

II.

Po uvodu g. Danijela Starmana, ki je vodil skupino za lokalno in drugo samoupravo, je dr. France Bučar kot predsednik Ustavne komisije, pojasnil, da mora zaenkrat komisija predvsem ugotoviti:

- kateri predlagani člani so za člane komisije nesporni;
- kje obstoje načelne dileme oziroma razlike, ki terjajo posebno medstrankarsko usklajevanje.

III.

Vodja skupine je v svojem uvodu opozoril na dejstvo, da je bila v javni razpravi k določilom o lokalni samoupravi, podana kar ena četrтина vseh pripomb oziroma pobud. Večina le teh zadeva sam pojem lokalne samouprave, ki še ni dovolj razjasnjen.

IV.

V svojem poročilu je skupina pripombe razvrstila v sorodne skupine in glede njih izrazila stališče. Veliko pripomb je takšnih, ki bodo predmet zakonskega in statutarnega urejanja ter različnih pripravljalnih dejanj v zvezi z ustanavljanjem novih občin in drugih enot lokalne samouprave. Skupina je ob tem vseeno menila, da naj ustava nekoliko bolj obširno obravnava to tematiko, kajti lokalna samouprava se ponovno (na novo) uvaja v naš prostor, kar terja nekoliko obširnejše ustavno normiranje. Seveda pa skupina lokalne samouprave le ni opredelila preveč podrobno ter je tako prepustila obravnavo specifičnih vprašanj, povezanih s ponovnim uvajanjem prave lokalne samouprave, nadaljnemu zakonskemu in podzakonskemu urejanju. Nekatero člene iz osnutka ustave je dopolnila, dodala pa je dva nova člena, ki urejata nadzor nad lokalno samoupravo in izvajanje lokalne samouprave (čl. 135 in 141). Povsem nespremenjen je ostal le 4.člen

iz splošnih določb, ki načelno določa, da je v Republiki Sloveniji zagotovljena lokalna samouprava.

V.

V razpravi je komisija podrobneje obravnavala besedilo predlaganega 4., 9. in 135.člena, glede preostale materije pa je v glavnem razpravljala načelno (z izjemo nekaterih določil, npr. člen 136, 140). Komisija se je pri tem opirala na poročilo skupine ter na alternativni oziroma variantni predlog o normativni ureditvi "vmesnega člena" med občino in državo. Variantni predlog je v svojem imenu ter v imenu Liberalno - demokratske stranke predložil Franco Juri. Njegov predlog, označen s členi od 135 do 144, spreminja predvsem 140.člen predloga skupine, posega pa tudi v dikcijo nekaterih drugih določb, ki jih je oblikovala skupina, kolikor so te povezane z vprašanji regionalizacije.

VI.

Kljub temu, da v drugem delu seje, ki jo je vodil podpredsednik Miran Potrč, komisija ni bila več sklepčna, so člani komisije, po predhodnem soglasju, nadaljevali z razpravo o navedeni materiji, ter so v povzetku razprave ugotovili naslednje:

1. Komisija se strinja s tem, da ustava ureja lokalno in drugo samoupravo.
2. a) Glede vloge, položaja in obligatornosti oblikovanja regij oz. pokrajin obstoje v komisiji različni pogledi;
b) glede na izražene predloge je moč ugotoviti, da je mogoče stališča iz poročila skupine ter tista, ki jih zastopajo zagovorniki regij, v marsičem zblížati;
c) komisija zaenkrat ni obravnavala vprašanja zbora regij, kar naj bi storila takrat, ko bo obravnavala poročilo o ureditvi države oziroma, konkretnije, strukture parlamenta.
3. Komisija je ugotovila, da predlog skupine omogoča ustanavljanje ožjih skupnosti znotraj občine, kar pa bi po mnenju nekaterih veljalo izrecno navesti v novem drugem odstavku 136.člena - morda bi to izrecno prepustili statutarnemu urejanju.
4. Predlagano je bilo, da se v ustavo vnese načelo demokratičnega odločanja prebivalcev v lokalnih skupnostih (npr. referendum).
5. Komisija soglaša s tem, da je mesto ena občina. Ljubljana ostaja glavno mesto Slovenije, glede Ljubljane kot mesta pa ustavne opredelitve še niso dokončno prediskutirane.
6. Ustava naj jasno določi, da je občina obvezna oblika samoupravne lokalne skupnosti, ostale, ožje oziroma širše samoupravne skupnosti, pa niso obvezne.

7. Odprto ostaja vprašanje povezovanja nekaterih funkcij države s širšimi in drugimi samoupravnimi lokalnimi skupnostmi.
8. Opozorjeno je bilo, da obstoji potreba po ustavni opredelitvi občinske lastnine.
9. Ustava naj pod naslovom "Druga samouprava" ohrani besedilo o samoupravi javnih služb iz 141.člena prvotnega osnutka, formulacijo pa naj se izpopolni, tako, da bo dovolj jasna. Določilo tega člena opredeljuje namreč funkcionalno samoupravo, za razliko od 142.člena, ki ga je oblikovala skupina in ki obravnava javna pooblastila določenih organizacij, ter sodi kot takšno k ustavnim določbam o upravi.

Na podlagi takšne razprave oziroma njenega posebnega povzetka, ki ga je pripravila strokovna služba naj se organizira razprava in usklajevanje stališč o lokalni samoupravi med predstavniki poslanskih klubov.

* * *

Seja je bila zaključena ob 12.20 uri.

S e k r e t a r
Miro Cerar

P r e d s e d n i k
dr.France Bučar

Priloga: posebni povzetek pripomb članov ustavne komisije k členu o lokalni samoupravi, z dne 22.3.1991.

SKUPŠČINA
REPUBLIKE SLOVENIJE

Komisija za ustavna vprašanja,
24.seja, 11.3.1991,
posebni povzetek

Številka: 001-02/89-2
Ljubljana, 22.3.1991

PRIPOMBE ČLANOV USTAVNE KOMISIJE K ČLENOM O LOKALNI SAMOUPRAVI

I.

Ustavna komisija je na svoji 24. seji, ki je bila 11.3.1991 v prostorih Skupščine Republike Slovenije obravnavala poročilo o opravljenem delu skupine, za lokalno in drugo samoupravo. Razprave o predlaganih členih Ustave Republike Slovenije, ki jih je predlagala skupina, ustavna komisija še ni zaključila.

II.

Po uvodu g. Danijela Starmana, ki je vodil skupino za lokalno in drugo samoupravo, je dr. France Bučar kot predsednik Ustavne komisije, pojasnil, da mora zaenkrat komisija predvsem ugotoviti:

- kateri predlagani člani so za člane komisije nesporni;
- kje obstoje načelne dileme oziroma razlike, ki terjajo posebno medstrankarsko usklajevanje.

III.

Vodja skupine je v svojem uvodu opozoril na dejstvo, da je bila k določilom o lokalni samoupravi, v javni razpravi, podana kar ena četrtina vseh pripomb oziroma pobud. Večina le teh zadeva sam pojem lokalne samouprave, ki še ni dovolj razjasnjen.

IV.

V svojem poročilu je skupina pripombe razvrstila v sorodne skupine in glede njih izrazila stališče. Veliko pripomb je takšnih, ki bodo predmet zakonskega in statutarnega urejanja ter različnih pripravljalnih dejanj v zvezi z ustanavljanjem novih občin in drugih enot lokalne samouprave. Skupina je ob tem vseeno menila, da naj ustava nekoliko bolj obširno obravnava to tematiko, kajti lokalna samouprava se ponovno (na novo) uvaja v naš prostor, kar terja nekoliko obširnejše ustavno normiranje. Seveda pa skupina lokalne samouprave le ni opredelila preveč podrobno ter je tako prepustila obravnavo specifičnih vprašanj, povezanih s ponovnim uvajanjem prave lokalne samouprave, nadaljnemu zakonskemu in podzakonskemu urejanju. Nekateri člene

iz osnutka ustave je dopolnila, dodala pa je dva nova člena, ki urejata nadzor nad lokalno samoupravo in izvajanje lokalne samouprave (čl. 135 in 141). Povsem nespremenjen je ostal le 4. člen iz splošnih določb, ki načelno določa, da je v Republiki Sloveniji zagotovljena lokalna samouprava.

V.

V razpravi je komisija podrobneje obravnavala besedilo predlaganega 4., 9. in 135. člena, glede preostale materije pa je v glavnem razpravljala načelno (z izjemo nekaterih določil, npr. člen 136, 140) upoštevajoč pri tem tako poročilo skupine kot tudi alternativni oziroma variantni predlog o normativni ureditvi "vmesnega člena" med občino in državo, ki ga je podal član skupine in ustavne komisije Franco Juri.

VI.

4. člen (lokalna samouprava)

Komisija je ugotovila, da ta člen ni sporen, zato naj se ohrani v predlaganem besedilu.

VII.

9. člen (glavno mesto)

K 9. členu prvotnega osnutka, ki govori o glavnem mestu Republike Slovenije, je skupina dodala nov drugi odstavek, ki določa, da je mesto Ljubljana enotna lokalna samoupravna skupnost s posebnim položajem, ki se določi z zakonom.

Člani in strokovni sodelavci komisije so drugi odstavek vsebinsko podprli, kajti že ustava naj opredeli mesto kot enotno skupnost (ne razdeljeno na več občin), pri čemer pa so nekateri menili, da takšna določba ne sodi med splošne določbe ustave. Izraženo je bilo tudi stališče, da naj se to generalno uredi tako, da se ohrani besedilo drugega stavka 135. člena prvotnega osnutka, ki določa, da je območje mesta ena občina. Nekateri so poudarili, da sedanje ljubljanske občine pogosto urejajo zadeve nepovezano in vsaka v skladu z lastnimi težnjami, zaradi česar mesto ne more učinkovito funkcionirati kot celota. Nova ustava lahko to situacijo bistveno spremeni v korist enotnosti mesta, kar bi se na njenem temelju konkretiziralo z zakonom. Omenjen je bil tudi "trojni problem" Ljubljane: 1. potreba po enotnem urejanju določenih vprašanj; 2. potreba po vmesni stopnji med občanom in mestom, ter 3. problem ureditve mesta kot povezovalca širšega prostora.

Razpravljalo se je tudi o potrebi po posebnem zakonu o Ljubljani (kar je primer Zagreba in Beograda), in o vsebini bodočega posebnega statusa Ljubljane, kajti le-ta bo, kot glavno mesto, morala med drugim ustrezati tudi zahtevam mednarodnih političnih in drugih odnosov (npr. odprtje predstavništev drugih držav,

mednarodnih organizacij in vzpostavitev drugih potrebnih institucij)). Posebni status mesta Ljubljane naj bi bil še posebej utemeljen, kolikor bi nova ustava uveljavila pokrajinsko, oziroma regionalno ureditev Slovenije.

V razpravi so nekateri menili, da bi o bodoči ureditvi mesta Ljubljane morali odločati prebivalci s predhodnim referendumom, pri čemer so bila izražena tudi stališča, da naj bo ta referendum obligatoren.

Posebej je bilo izraženo mnenje, da naj enoten zakon o občinah, v prihodnje uredi tako navadno kot tudi mestno občino ter mesto Ljubljano kot glavno mesto države Slovenije. Pristojnosti občin istega ranga naj bi bile načelno izenačene.

Ob zaključku tega dela razprave je prevladalo stališče, da naj takšna in podobna izvedbena vprašanja uredi posebni zakon o občinah.

VIII.

135. člen (uresničevanje lokalne samouprave), 136. člen (občina), 137. člen (delovna področja), 138. člen (mestna občina), 139. člen (dohodki občine), 140. člen (širše lokalne skupnosti), 141. člen (nadzor republiških organov), 142. člen (DRUGA SAMOUPRAVA)

135.člen določa, da prebivalci Republike Slovenije uresničujejo lokalno samoupravo v občini in drugih lokalnih skupnostih. V členu 136 je definirana občina, njeno območje in postopek za ustanovitev. Člen 137 določa univerzalno pristojnost občine v vseh lokalnih zadevah javnega pomena, domnevo pristojnosti v korist občine, ter pristojnost republike, da lahko z zakonom prenese na občino opravljanje posameznih nalog iz državne pristojnosti, če za to zagotovi tudi sredstva. Člen 138 uvaja mestno občino, člen 139 govori o financiranju občine, 140 člen pa o širših lokalnih skupnostih. K slednjemu členu je član Komisije Franco Juri, v svojem imenu ter v imenu Liberalno-demokratske stranke, podal že omenjeni alternativni predlog o regijah kot obveznih upravnopolitičnih teritorialnih enotah v Republiki Sloveniji. Njegov predlog, označen s členu od 135 do 144, posega tudi v dikcijo nekaterih drugih določb, ki jih je oblikovala skupina, kolikor so te povezane z vprašanji regionalizacije. V členu 141 je opredeljen nadzor republiških organov nad delom organov lokalne skupnosti, člen 142 pa dopušča možnost druge (funkcionalne) samouprave.

IX.

135. člen (uresničevanje lokalne samouprave)

Skupina je predlagala besedilo, da "prebivalci Republike Slovenije uresničujejo lokalno samoupravo v občini in drugih lokalnih skupnostih." S tem ostaja odprta možnost za oblikovanje ožjih enot znotraj občine kot temeljne oblike lokalne samouprave,

pa tudi za oblikovanje širših enot lokalne samouprave, v čemer govori čl. 140 ("širše lokalne skupnosti"). Ob tem je Franco Juri predlagal, da se v tem členu kot organizacijsko enoto lokalne samouprave izrecno določi tudi regijo oziroma pokrajino. Predsednik komisije je v zvezi s tem poudaril, da je vprašanje, ali naj ustava izrecno ustanovi regije ali ne, izrazito politične narave in terja zato medstrankarsko usklajevanje in sporazum.

Franco Juri je v nadaljevanju razprave svoj predlog dopolnil tako, da bi ta dopuščal poleg občine in regij tudi druge oblike lokalne samouprave. Pri utemeljevanju svojega predloga za uvedbo regij oziroma pokrajin, se je predvsem skliceval na ugotovitve javnomnenjske raziskave ter na javno izražene zahteve za uvedbo regij. Le-te naj bi imele elemente pravih dežel z lastnimi pravnimi (zakonodajnimi oziroma statutarnimi) pristojnostmi, katerih meje bi natančno določil zakon o lokalni samoupravi, zajemale pa bi tista področja, kjer država, zaradi specifičnosti regionalnih zadev, le-teh ne bi mogla učinkovito urejati. Predlagatelj in zagovorniki variantnih členov o regiji oziroma pokrajini so nasplošno menili, da bi morala biti pokrajina priznana kot ustavna kategorija, občine pa naj samostojno odločajo o tem ali se bodo združevale v širše skupnosti z širšimi pristojnostmi.

Trditvi o potrebi po ustavnem urejanju regij so nekateri člani komisije oporekali, pri čemer so tudi izrecno poudarili, da javnomnenjska raziskava in pobude za ustavno urejanje regij kažejo bistveno nepopolno sliko, kajti številni nasprotniki regionalizma svojega mnenja dosedaj niso javno izražali. Osnutek ustavnega besedila, ki je bil predmet javne razprave, ni izrecno navajal oziroma uvajal regij, zaradi česar se nasprotniki regionalizma o tem večinoma niso javno izrekli, saj so se z osnutkom besedila strinjali. Poleg tega, po mnenju tistih članov komisije, ki regijam nasprotujejo, koncept regije krni oziroma odvzema izvirno pristojnost lokalnim skupnostim, da se po lastni volji povezujejo in razdružujejo, zaradi česar naj bi bil koncept regionalizma notranje protisloven. Za regije naj bi se namreč zavzemala predvsem tista mesta oziroma občine, ki želijo iz materialnih interesov pridobiti funkcijo posebnih centrov z večjo politično in gospodarsko močjo oziroma zaledjem. Regionalizacija Slovenije bi utegnila tudi povzročiti preveč raznolike ureditve znotraj nove države.

Posebej je bilo zastavljeno vprašanje, kako opredeliti regijo, pri čemer je bilo opozorjeno, da, na primer, prostorski planerji policentrični razvoj Slovenije snujejo bistveno drugače (v okviru 11-ih do 12-ih točk oz. enot) od morebitne bodoče tovrstne politične zasnove, saj se opirajo na temeljne točke gospodarskega razvoja Slovenije, kar lahko predstavlja tudi osnovo večjega dela organiziranja javnih služb z vidika decentralizacije republiške uprave. V slednjih primerih naj ne bi šlo zgolj za regionalizem "od zgoraj navzdol", temveč hkrati za lokalne skupnosti z lastnim samostojnim življenjem.

Posebej je bilo opozorjeno tudi na vprašanje zastopanosti regij v parlamentu. V zvezi s tem se na eni strani pojavlja bojazen pred centralistično ureditvijo Slovenije, na drugi strani pa bojazen, da bi s preveliko decentralizacijo onemogočili nacionalno enotnost in proces formiranja slovenske države. Nekateri so menili, da republika nima dovolj posluha za posebnosti posameznih delov Slovenije, ter da bo ob približno 300 majhnih občinah, kolikor jih lahko v bodoče realno pričakujemo, nemogoče ustrezno vzpostaviti neposredni odnos med njimi in republiko oziroma obratno.

V zvezi s 135. členom je bilo še opozorjeno, da vsebina tega člena dopušča možnost notranje strukturiranosti občine (na podlagi statuta), t.j. razdelitev občine na ožje enote, ki bi bile inkorporirane v občinsko samoupravo. To pomeni možnost nadaljnega obstoja krajevnih skupnosti, pa tudi možnost reafirmacije trgov, vasi, četrti, kar bi lahko razdelal zakon o občinah. Čeprav bo marsikatera krajevna skupnost ali več njih po volji prebivalcev postala nova občina, pa ne bi kazalo kratiti ljudem pravice, da se, kjer bo za to potreba in interes (na primer v večjih občinah), organizirajo v ožje skupnosti. Posebne dele občin in mest poznajo tudi zakoni o občinah Dežele Koroške, Italije, Madžarske in drugi.

Ustavna komisija je bila seznanjena tudi s predlogom, da bi v 135. člen ali na kakšno drugo mesto vnesli določilo, da prebivalci lokalno samoupravo uresničujejo skozi neposredno in demokratično izvoljene organe ter z oblikami neposrednega odločanja. Skupina glede tega predloga ni opredelila. Po mnenju nekaterih pa naj bi to uredil zakon o občinah.

V razpravi je bilo ugotovljeno, da je kot obvezna lokalna skupnost predvidena občina, da pa je potrebno glede tega 135. člen jasneje formulirati, ter izključiti vsakršne dvome o tem, katere lokalne skupnosti so obvezne in katere ne.

X.

Iz obširne razprave sta bili vseskozi razvidni, ter nato tudi izrecno izpostavljeni dve temeljni nasprotujoči si stališči, ki izvirata iz bistveno različnih pojmovanj lokalne samouprave. Po prvem stališču funkcionira lokalna samouprava v celoti samoupravno, zaradi česar se občine vedno lahko samostojno združujejo v širše enote. Drugo stališče pa pojmuje lokalno samoupravo kot delegacijo države, pri čemer se občine z zakonom obvezno ustanovijo vnaprej. S tem v zvezi se zastavlja seveda tudi vprašanje vmesnega člena med lokalno samoupravo in državo, ki naj bi na eni strani državi olajšal določeno funkcioniranje znotraj lokalne samouprave, na drugi strani pa omogočil lokalni samoupravi, da se učinkoviteje izrazi na ravni države.

XI.

Predlagana je bila posebna nova določba, ki bi zagotavljala neposredno demokracijo v lokalni samoupravi in bi se glasila:

"Prebivalci lokalne skupnosti odločajo o lokalnih zadevah na svojih zborih, z referendumom in po svojih izvoljenih predstavnikih."

XII.

Tretji odstavek 136.člena (predhodni referendum)

V razpravi o predhodnem referendumu iz tretjega odstavka 136. člena, ki je predviden za ustanovitev občine, je bilo strokovno pojasnjeno, da gre v tem primeru za t.i. "svetovalni referendum", s katerim se ugotovi volja prebivalstva, dokončno odločitev o ustanovitvi občine pa sprejme država. Nekateri so ob tem menili, da bi moral biti referendum za oblikovanje občine obligatoren.

XIII.

140. člen (širše lokalne skupnosti)

Predlagano je bilo, naj se drugi odstavek 140.člena, ki ga je predlagala skupina, kompromisno dopolni in določi, da "širša skupnost ureja kot svoje tudi z zakonom določene naloge iz republiške pristojnosti, ki se tičejo razvoja širše skupnosti". V prvem odstavku istega člena bi lahko namesto ustavnega zakona predvideli navadni zakon, ki bi uvedel širše lokalne skupnosti.

Podan je bil tudi predlog, da bi se člen 140-glasil: "Dve ali več občin se lahko odloči, da bodo del svojih pristojnosti izvajale v širši samoupravni lokalni skupnosti.

Širša lokalna samoupravna skupnost se ustanovi z zakonom po predhodno izvedenem referendumu, s katerim se ugotovi volja ljudi."

Predlagano je bilo tudi, da bi v 140.člen vnesli posebno določilo, ki bi določalo, da je pri oblikovanju širše lokalne skupnosti potrebno izvesti referendum. Le ta naj bi bil obligatoren za zakonodajalca, ki bi o tem sprejel (navadni) zakon. Predstavljeno je bilo tudi mnenje, ki nasprotuje takšnemu referendumu, saj je pri institucionalnem oblikovanju večjih področij oziroma širših skupnosti (na primer 12) potrebno zagotoviti usklajenost na republiški ravni. Ob tem je bilo tudi predlagano, da se to vprašanje reši z zakonom, ki bo opredelil celoten postopek oblikovanja takšne širše lokalne skupnosti.

XIV.

Ob koncu je komisija v povzetku razprave ugotovila:

1. Komisija se strinja s tem, da ustava ureja lokalno in drugo samoupravo.
2. a) Glede vloge, položaja in obligatornosti oblikovanja regij oz. pokrajin obstoje v komisiji različni pogledi;
 b) glede na izražene predloge je moč ugotoviti, da je mogoče stališča iz poročila skupine ter tista, ki jih zastopajo zagovorniki regij, v marsičem zblížati;
 c) komisija zaenkrat ni obravnavala vprašanja zbora regij, kar naj bi storila takrat, ko bo obravnavala poročilo o ureditvi države oziroma, konkretnije, strukture parlamenta.
3. Komisija je ugotovila, da predlog skupine omogoča ustanavljanje ožjih skupnosti znotraj občine, kar pa bi po mnenju nekaterih veljalo izrecno navesti v novem drugem odstavku 136.člena - morda bi to izrecno prepustili statutarnemu urejanju.
4. Predlagano je bilo, da se v ustavo vnese načelo demokratičnega odločanja prebivalcev v lokalnih skupnostih.
5. Komisija soglaša s tem, da je mesto ena občina. Ljubljana ostaja glavno mesto Slovenije, glede Ljubljane kot mesta pa ustavne opredelitve še niso dokončno prediskutirane.
6. Ustava naj jasno določi, da je občina obvezna oblika samoupravne lokalne skupnosti, ostale, ožje oziroma širše samoupravne skupnosti, pa niso obvezne.
7. Odprto ostaja vprašanje povezovanja nekaterih funkcij države s širšimi in drugimi samoupravnimi lokalnimi skupnostmi.
8. Opozorjeno je bilo, da obstoji potreba po ustavni opredelitvi občinske lastnine.
9. Ustava naj pod naslovom "Druga samouprava" ohrani besedilo o samoupravi javnih služb iz 141.člena prvotnega osnutka, formulacijo pa naj izpopolni, tako, da bo dovolj jasna. Določilo tega člena opredeljuje namreč funkcionalno samoupravo, za razliko od 142.člena, ki ga je oblikovala skupina in ki obravnava javna pooblastila določenih organizacij, ter sodi kot takšno k ustavnim določbam o upravi.

P o v z e l a :
 mag. Stane Vlaj

sekretar komisije
 Miro Cerar